

תת"ע 2546/10/14 - מדינת ישראל נגד שי בן חיון - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

29 יוני 2015

תת"ע 2546-10-14 מדינת ישראל נ' שי בן חיון

תת"ע 3159-02-14 מדינת ישראל נ' שי בן חיון

בפני כב' השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רפ"ק אסנת חן

המאשימה

נגד

שי בן חיון - נוכח ע"י ב"כ עוה"ד לירון לוי
ואהוד מלמה (במינוי סנ"צ)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, ובכתב האישום המצורף.

בתאריך 01.07.13 נהג הנאשם בקטנוע, ולאחר שנצפה על ידי שוטר נוסע בניגוד לכיוון התנועה, לא ציית הנאשם להוראות השוטר לעצור, אף לאחר שזה נסע אחריו וכרז לו לעצור, תחת זאת החל במנוסה תוך נסיעה מהירה ומסוכנת, פרץ מחסום משטרת שפרס בדרכו, ונעצר רק לאחר שאיבד שליטה והחליק עם הקטנוע. כתוצאה נחבל הנאשם והקטנוע ניזוק.

בתאריך 16.09.14 נהג הנאשם ברכב כשהוא נהג חדש(פחות מ-3 חודשים) ואין במושב לצדו מלווה.

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה לקטנוע משנת 2012 וברכב פרטי משנת 2014 והיה נהג חדש בעת ביצוע העבירות. הנאשם יליד 15.07.96, כיום כבן 18 ו-11 חודשים, היה קטין בעת ביצוע העבירות המנויות בכתב האישום הראשון, ובגיר (בן 18.2) בעת ביצוע העבירה על פי כתב האישום השני.

הנאשם התייצב בביהמ"ש לדיון הקבוע בפני בתיק השני (נהיגה ללא מלווה) והביע חרטה מידית. הנאשם ציין בפני את קיומו של התיק הראשון ולאחר שהתרשמתי מדבריו בהם תאר חלק מנסיבות האישיות והמשפחתיות, ולאחר שהביע רצון לסיים את 2 התיקים ו"לנקות שולחן" ונוכח גילו הצעיר מונה לנאשם סגור מטעם הסנגוריה הציבורית.

בהכרעת הדין נשלח הנאשם לבקשת ההגנה ובהסכמתה ההגונה של המאשימה, לעריכת תסקיר מקיף על ידי שירות המבחן למבוגרים. נמסר על ידי ב"כ הצדדים כי סוכם ביניהם באותו שלב, כי במידה והתסקיר יהיה חיובי, תשקול המאשימה נוכח הנסיבות האישיות הקשות וגילו הצעיר של הנאשם את האפשרות, לסכם במסגרת הסדר טיעון ענישה

עמוד 1

שתיתן דגש על רכיבים שיקומיים של הנאשם.

קצינת המבחן ערכה תסקיר מקיף ארוך ומפורט בעניינו של הנאשם, המתבסס על פגישה עם הנאשם וכן על אינפורמציה שהתקבלה משירות המבחן לנוער.

מפאת צנעת הפרט ונוכח גילו הצעיר של הנאשם, אני נמנע מלפרט כאן את מסכת חייו המלאה. אעיר אך, כי הנאשם חווה קשיי הסתגלות מילדות, נשר מביה"ס בגיל 14 ועובד מאז בעבודות מזדמנות. הנאשם חווה אירוע קשה וטראומטי לפני כשנה וחצי, לאחר שהוריו נכוו קשה בפיצוץ רכבם. אביו נפטר בביה"ח לאחר חודשיים וחצי ואמו שנכווה קשה מאד, נותרה נכה בשיעור 100% ע"י המל"ל ומטופלת מאז בטיפול תרופתי, פיזי ונפשי אינטנסיבי.

הנאשם מפרנס כיום הלכה למעשה לבדו את 2 אחיו הקטנים (בני 7 ו-13). יוער כי על פי קצינת המבחן המשפחה נמצאת בליווי ובפיקוח גורמי הרווחה.

אין ספק כי מדובר בנער נבון ורגיש בעל יכולת הבעה עצמית טובה. עם זאת על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם מתקשה לרסן את עצמו, ונוכח קשייו חסר בעת הזאת מוטיבציה לערוך שינוי בחייו. הנאשם שלל כל נזקקות לטיפול והביע בפני קצינת המבחן עמדה ברורה ונחרצת באשר לחוסר רצון לשתף פעולה עם גורמי טיפול.

בהערכת גורמי הסיכון להישנות העבירות מצד הנאשם מצאה קצינת המבחן כי מתקיימים גורמי סיכון ניכרים להישנות העבירות על ידי הנאשם, בתחום התעבורתי ובתחום הפלילי. למרות יכולתו לקיים תקשורת טובה, ולמרות שהינו נמצא כיום במצב הישרדותי, נמצא כי קיים סיכוי להישנות העבירות, זאת במיוחד נוכח העדר שיתוף הפעולה עם גורמי סמכות וטיפול, הקשיים בהסתגלות והעדר יציבות. לעניין זה נבחנה גם התמונה הכללית של מעורבות הנאשם בביצוע עבירות לכאורה.

שירות המבחן מצא כי לא נוצר פתח להמשך מעורבות השרות בעניינו של הנאשם. יחד עם זאת, קצינת המבחן מציינת כי היא רואה חשיבות להציע לבית המשפט, לקחת בחשבון בשיקולי הענישה, את גילו הצעיר של הנאשם, את נסיבות חייו המורכבות, ואת מצבו המשפחתי הנוכחי.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אני קובע כי מתחם הענישה במקרים דומים, נע כמניפה בין 6 ל-18 חודשי פסילה בפועל, בין מאסר מותנה לצו לריצוי עבודות של"צ, ובנוסף פסילה על תנאי וקנס.

ענישה בפלילים הינה לעולם אינדיבידואלית ולעניין זה יש מקום לתת משקל גם לשיקולים אישיים ולשיקולים נוספים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירה במסגרת גזירת העונש בתוך מתחם הענישה, זאת בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין. חוק העונשין מאפשר גם סטייה ממתחם הענישה שנקבע ככל שקיימים סיכויי שיקום גבוהים, אשר אי חריגה ממתחם הענישה תביא לסיכולם.

לטעמי, לא הוכח כי קיימים במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולא מן המתחם.

על פי סעיף 40ד לחוק העונשין נדרש בית המשפט למצוא כי הנאשם השתקם או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם". במקרה שבפני, נוכח תסקיר שירות המבחן, למרבה הצער לא מצאתי כי ניתן לקבוע כך.

בהתייחס לנסיבות שיש בכוחן להצדיק סטייה לקולא מן המתחם, נקבע בפסיקה כי עבר נקי, תסקיר המגלה פוטנציאל שיקומי של ממש תוך קביעה כי הסיכוי להישנות עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר, התנהגות המעידה על רצון כן להשתקם ועוד, עשויים להצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה [ע"פ **1903/13 עיאה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) ; רע"פ **7681/13 דקה נ' מדינת ישראל** (לא פורסם)].

על פי התרשמות קצינת המבחן בהערכת הסיכון לעבריינות חוזרת מול הסיכויים לשיקום של הנאשם, קיים סיכוי ממשי להישנות העבירות במישור הפלילי והתעבורתי כאחד. הנאשם כאמור, חסר בעת הזאת מוטיבציה לערוך שינוי בחייו. הנאשם שלל כל נזקקות לטיפול והביע בפני קצינת המבחן עמדה ברורה ונחרצת באשר לחוסר רצון לשותף פעולה עם גורמי טיפול.

למרות גילו הצעיר, לנאשם עבר פלילי ותעבורתי [12 הרשעות קודמות בתעבורה ו-7 תיקים בבימ"ש לנוער], כמו כן תסקיר שלילי. לאור כל האמור לא מצאתי לסטות לקולא ממתחם הענישה שנקבע.

יחד עם זאת, אינני סבור כי עונש מאסר במקרה זה, כפי שביקשה התובעת, ראוי או אף מצוי כלל במתחם הענישה המקובלת. כפי שציננה ההגנה בטיעוניה לעונש, המאשימה לא הציגה ולו גזר דין אחד בו נדון נאשם בנסיבות דומות בעבירות אלו לעונש של מאסר בפועל. יש לזכור אף כי מדובר במקרה ראשון בו נדון הנאשם כבגיר.

מצאתי לעניין זה גם להתחשב בעובדה כי כעולה מגיליון המרשם הפלילי, יכול היה הנאשם לצרף את התיק הראשון והחמור יותר (אי הציות לשוטר, המרדף והתאונה) לתיק **39535-12-11** בו נדון בבית המשפט לנוער בת"א, בתאריך 15.07.14, לשם צירף הנאשם - 7 תיקים שהיו פתוחים כנגדו. לו היה מצרף גם תיק זה, היה וודאי עונשו נכלל בענישה שנגזרה עליו בביהמ"ש לנוער, שעה שהיה עדין קטין.

למרות העדר כל המלצה טיפולית, שופך תסקיר שירות המבחן אור על קישיו של הנאשם ומתאר את מסכת חייו ונסיבותיו המשפחתיות, אשר נוכח גילו הצעיר בוודאי שיש להתחשב בהם. לא נעלם מעיני כי הנאשם תומך ומפרנס את 2 אחיו הקטינים (בני 7 ו-13) ומטפל באמו הנכה, שאינה מתפקדת כלל.

הנאשם עובד לדבריו כשליח. הנאשם התייצב לכל הדיונים בביהמ"ש, הביע חרטה, וביקש התחשבות בית המשפט כאשר בקשתו היא שלא לפגוע ברישיון הנהיגה שלו. לא למותר לציין, כי הנאשם תולה את קיומו ואת פרנסתה של משפחתו באותו רישיון הנהיגה, המאפשר לו לעבוד כשליח.

הובא בפני על ידי ההגנה כי הנאשם בהיותו נהג חדש, עתיד בכל מקרה לאחר שהורשע בעבירות על פי כתבי האישום, לאבד את רישיונו, לאחר שרישיונו ישלל על ידי משרד הרישוי, בהתאם לסמכות הרשות, וכי הנאשם חב בהוצאת רישיון נהיגה מחדש, כולל במעבר בחינה עיונית ובחינה מעשית, וכי אם יצליח להוציא רישיון נהיגה, יהא הדבר כרוך במאמצים ובעלויות כספיות וכן הנאשם יעמוד מחדש לתקופת מבחן כ"נהג חדש".

לשיטת ההגנה הנאשם נענש בכך, ענישה נלווית חמורה, ויש לקחת זאת בחשבון, במיוחד על רקע החשיבות שתולה הנאשם ברישיון הנהיגה שלו כאמצעי יחיד לשיטתו לפרנסה.

למרות שמצאתי כי אכן הנאשם יישא בתוצאות מעשיו כמתואר גם מעבר לכל עונש שאטיל עליו בגזר הדין, הרי שיש לזכור כי הנאשם היה מודע למגבלות שמטיל החוק לגבי נהגים חדשים וזלזל בכך. מבחינה זו אין לו לנאשם להלין אלא על עצמו.

אתחשב בהודיית הנאשם ובלקחת האחריות, וכן בהמלצת קצינת המבחן להקל בעונש בלי קשר לשיקולי שיקום אלא נוכח הנסיבות וגילו הצעיר של הנאשם ולכן לא אמצא את מלוא חומרת הדין עם הנאשם. ככלל מצאתי לגזור את עונשו במקרה זה, במסגרת הרף התחתון של מתחם הענישה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש לקולא ולחומרא, בחנתי את נסיבות ביצוע העבירות, נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המיוחדות, לעובדה כי העבירות על פי כתב האישום המצורף נעברו בהיותו קטין, ומאידך גם לוותק נהיגתו הקצר של הנאשם היותו נהג חדש, לעברו התעבורתי, ולרישום הפלילי, וכן לאחר שקראתי את תסקיר שירות המבחן בעניינו, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

הפסילה תחל לא יאחר מיום 09.09.15. מוסבר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ליום 09.09.15 על מנת שמניין ימי הפסילה יחל.

2. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

3. **6 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים** והתנאי שלא ינהג בזמן פסילה, או ללא רישיון נהיגה (בהיותו בלתי מורשה).

4. 6 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים והתנאי שלא יעבור עבירה של אי ציות לשוטר (תוך המלטות).

5. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ למשך 3 שנים**, שלא יעבור עבירות של: נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה (כבלתי מורשה) או אי ציות לשוטר או גרם תאונת דרכים בנסיבות של נהיגה בקלות ראש. ההתחייבות תיחתם היום. לא יחתום, יאסר ל-3 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 מיום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ה, 29 יוני 2015, במעמד הנוכחים.